

vår åsigt, att Förf. icke genom klok användning bidragit att göra det rikare. Han har häruti gått så långt, att han icke ens inflätat det redan förut kända om detaljerna af D:s krigsbragder, och äfven öfverlemnade åt läsaren att införa hans bref på sin plats i sammanhang med händelserna. Förf. lemna sålunda en karaktersskildring hellre än en biografi. Men man är kanske icke berättigad att fordra annat, än han lemna, desto mindre, af ju större intresse det öfverlemnade är. Bokens specialtitel låter oss också veta, att dess innehåll gäller icke blott Duncker, utan äfven hans omgifning, hvarmed bör förstås dens krigiska. Vi lära sålunda ur boken känna något om Savolaksbrigadens och Savolaks jägarregementes historia, göra en mera personlig bekantskap med flere af brigadens berömdare officerare och erhålla äfven förut okända uppgifter om de händelser, i hvilka de deltog. Isynnerhet utgör brigadens så utmärkta befälhafvare ett kärt föremål för Förf:s uppgifter och bedömanden. Att omgifningen äfven vidgar sig långt utom brigaden hafva vi redan antyd.

10

Förf:s konjekturalkritik lemna väl stundom rum för anmärkningar, isynnerhet der den går in på det lillas område; med det är onödigt, att vi dervid uppehålla oss. Äfven mot stilens sjelfsväld här och der kunde anmärkas.

20

Vi äro öfvertygade, att arbetet skall erhålla en vida större krets af läsare, än något annat af Förf., en krets så vidsträckt, som antalet af dem, hvilka älska fäderneslandets historia, kan göra den, och lyckönska Förf. på förhand till denna framgång, af hvilken hans så varma kärlek för och stora insigt i fosterlandets häfder längesedan gjort honom väl förtjent.

J. V. S.

30

50 RÄTTELSER.

Litteraturblad n:o 8, augusti 1858

I senaste häfte sid. 333 uppgafs, såsom en upplysning af professor Liljenstrand, att Hr J. J. Nordström »flyttat till Stockholm, för att för sina forskningar ega tillgång till dervarande arkiver». Detta är ett misstag, mot hvilket professor L. demonstrerat i H:fors Tidningar. Hans hithörande ord lyda: »Han hade egnat sitt lif åt lagvetenskapen och lagstiftningen, hvilka kunna förliknas vid ett träd, som tager sin näring från jorden och atmosfären, som ständigt tillvexer och hvarje år skjuter en ny grönskande krona samt dessutom danar sköna blommor, produkter af alla trädets safter och samverkande krafter, det ena trädet hvarje år, det andra hvar tredje, tionde eller, såsom fallet är med några vexter, åtminstone hvar femtionde år, allteftersom vextens krafter kunnat samlas och sparas för en blomsterbörd. Antag nu att Hr Nordström hade en sådan blomsterbörd till sitt mål, att han här såg sitt ideal alltför aflägsset och derföre ville och för sin hjertanslust måste söka det, der det kunde finnas; månne han derföre gjort sig mera skyldig till att beläckas, än en trädgårdsmästare, som flyttar sin odling ifrån en mark till en annan, som bättre egnar sig för hans yrke.»

40

50